

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Decretum. XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

Dioc. 2. dec. nis poenam Synodo dioecesana prima
 18. §. si qui constitutam ipso facto subeat.
 vero. pag.
 319.

Decretum. XV.

Parochi erga aegrotos & morietos officia.

PAROCHVS, cum ad aegrum qui a parochiali Ecclesia longius abest, grauius ac non sine periculo mortis febrimorbore laborantem sanctissimum Corpus Domini defert; ne ubi ad parochiale domicilium ipse redierit, morte ille prius obeat, quam ad extremae vinctio- nis Sacramentum eidem ministrandum reuerti possit, vasculum etiam sacrae illius vinctio- nis secum ferat, illam ei, postquam Corpus Domini praebuerit, ministraturus: si ita pro morbi ingrauescentis ratione, mortisque periculo faciendum censuerit.

Vbi Sacramenta aegro ministrant, dum ille sermonis & sensuum usum non amittit; eum breuibus, & suauibus, ardentibusque verbis excitare ad desiderium vitae aeternae, & ad spem de diuina misericordia concipiendam, ne opportunè desistat: tum cum propè moribundus est, in illius animae commendatione, quam maxima potest intima animi pietate, stas religiosas sanctasque preces recitet. Curetque toto eo tempore, vt domestici simul omnes qui adsunt, pro eo Deum pie precentur.

Vbi hoc officium pie accurateque praestiterit, si aeger adhuc viuit, aut animam agit; ne eidem praesens adesse, omniaque salutaria officia praestare omitat.

Si verò adesse aliquando non potest; vel quia alijs grauius aegrotantibus Sacramenta ministrare necesse habet; vel quia necessarijs parochialis curae occupationibus alijs impeditur; tunc ea pietatis officia illi a Sacerdote (si quis alius eo loco est) sollicitè praestari curet.

Ad quod etiam officium sibi hoc subfidium cum opus est, comparet; vt sodalitates sanctissimi Sacramenti, aut doctrinae Christianae homines aliquos, parochiali sua diligentia ad consolationis & spei excitandae officia, aliaque eiusmodi instructos adhibeat.

Hoc etiam Parochus domesticos qui aegroti curam habent, moneat, vt ne post extremae quidem vinctio- nis Sacramen-

tum, quod ipse ei ministrauerit, corporis curam deserant.

Singulis mensibus vnusquisque Vicarius foraneus a suae regionis parochijs perquirat, qui obierint; ijsque animam agentibus an illis praesentes adfuerint; an curae & pietatis officia omnia eidem moribundis praestiterint; tum vbi opportunè in mortuorum agnatos affinesve inciderit, parochialium Sacerdotum debitum officium ab illis diligentius recognoscat.

Quod si eos negligentiores esse animaduenerit, vbi primùm illos vt par est reprehenderit, tum eorum negligentiam culpamve ad nos deferat.

Decretum. XVI.

QVAE a Summis Pontificibus constitutiones, literaue decretales, ad Tridentinorum, quae de matrimonij impedimentis sunt, decretorum declaratione editae sunt; eas cum a caeteris; tum a parochijs praecipuè non ignorari oportet. Cui rei vt occurramus, huic decretorum libro in fine illas typis impressas adiungi censuimus.

Constitutiones ad matrimonij impedimentis parochijs nouerint.

Decretum. XVII.

QVO studiosus populus curae nostrae commissus in officijs Christianae pietatis instituat, ex diuinaque legis praecipitis institutum vitae genus sequatur; id Parochus praestet, vt aliquando ineunte praesertim Quadragesima, patresfamilias qui in parochiali vicinia parochialibusve finibus sunt omnes ad Ecclesiam parochialem conuocet, hora quam commodam is censuerit.

Quo in patrumfamilias conuentu, tum constitutionem nostram Concilio tertio Prouinciali de patrumfamilias officio familiaeque institutione editum de scripto legat, singulasque eius partes explicet: tum alia praeterea doceat, quae opportuna existinauerit, quibus illi se, familiamque suam in Christianae vitae disciplina conforment.

Parochi officium erga patresfamilias.

Tit. de ijs qui ad matricam pertinet. §. sicut vberimum pag. 103.

Decretum. XVIII.

PRIMO Prouinciali Concilio aliqua de exorcistis constituimus, in quibus ad illius muneris rectè gerendi rationem

Quaedam de exorcistis. Tit. de exorcista. pag. 30

tionem hæc præterea præscribenda censuimus.

Ne igitur Sacerdoti, Clericove seculari aut regulari exorcismum energumenis adhibere liceat, nisi is exorcizandi facultatem scripto exaratam à nobis impetrarit.

Quâ facultatē ubi quis probatus obtinuerit, hæc quæ mox infra ordine præscribentur, accuratè seruet atq; exequat.

Antequam exorcizare aliquem aggreditur, perquirat in primis energumeni energumene vitæ ac mores; tum exploret actiones; & medicum si expedire contulerit, consulat, adhibeatve: ut videat, an quod ab illo illave agitur; fiat morbi alicuius aut bilis atræ vi; an spontè ac dissimulanter; an dæmonis malorumque spirituum vexatione.

Videat item, an ille excommunicacionis vinculo irretitus sit, anq; absolutio-nem acceperit.

In religioso exorcizandi munere, eiusve occasione, non modò questum fugiat; sed ne doni aut muneris quidquam vel minimum capiat.

Ne in ædibus laicalibus, locisve priuatis; sed in Ecclesia, loco aperto & conspicuo; neque in omni quavis Ecclesia, sed in ijs solum, quas certas Archiepiscopus constituerit.

Neque in conspectu multitudinis (nò remotis tamen arbitris) sed præsentibus viris honestis, atque ætate grauib; in ijsq; vno saltem aut duobus Ecclesiasticis hominibus.

Mulieri autem energumene cum exorcismum adhibet; id præstet duobus ætate vitæque probatis viris, tum formis etiam itidem probatis præsentibus, ijsq; omnibus, si fieri potest, energumene consanguineis aut affinibus.

Mares autem alios præsentibus adesse ne omnino patiatur, nisi vnum Ecclesiasticum ordinis hominem.

Ne ante ortum, nec verò post occasum Solis cuiquam exorcismum adhibeat.

Ne duos simul eodem tempore exorcizet, sed vnumquemque sigillatim ac separatim.

In huius muneris functione, grauitèr, piè, & religiosè in primis se gerat. quâ obrem pridie illius diei, quo alicui exor-

cismum adhibere inceperit, se ieiunio & oratione præparare studeat.

Tum confessus, conscientia ab omni culpa pura ac munda, magna cum humilitate & fide, memor potestatis quâ à Domino accepit expellendi dæmones, ad id munus obeundum accedat.

Si Sacerdos autem est, ne cuiquam ante exorcismum adhibeat, quàm Missæ sacram fecerit.

Energumenis verò exorcismum ne adhibere incipiat; nisi illi primùm confessi sint: ad hocq; eos cohortetur, ut omnibus anteactæ vitæ peccata diligenti conscientie discussione confiteantur: tum sæpè moneat, vt precibus, orationi, & sanctis meditationibus, & pietatis studijs atq; exercitationi se dent; religiosas Ecclesias, vbi Sanctorum reliquie recondite sunt, certis diebus piè visitent; ieiunia præterea, & in sexta quaque in primis feria, quo die Passionis Iesu Christi Domini memoria recolitur, religiosè amplectantur.

Caveat dum exorcizat, ne energumene mulieris caput, humeros, manumve tangat; neve energumeneam energumenumve altari imponat; neve quidquam agat, quod offensionem præbeat.

Ne alijs verò exorcismis, precibus, ritibusq; ad id munus vtatur, nisi ad libri iudicio Archiepiscopi comprobati rationem præscriptam.

Cui nihil ab eo addi detrahi, ac ne mutari quidem quidquam fas sit.

Præscriptas hæc regulas quò diligentius seruet, tabellas descriptas eo loco sibi proponat, vbi potissimum id munus geret.

Decretum. XIX.

QVI in sortem Domini vocati sunt, De electis illorum in Ecclesia Dei status is est, vt si morum grauitate, vitæq; exemplo suam ipsi dignitatem retineant, magnam afferant auctoritatem ad piè Christianosq; more viuendum.

Rursus si quidquam in vilo cuiusvis rei vel minimæ genere offendunt; eorum ordo ita grauitèr læditur, vt illum decoris splendorem retinere nequeat; qui ad continendos in officio laicos homines, non solum utilis, sed maximè etiam

necess-